

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia

Sulpicius <Severus>

Amstelodami, 1665

Antiochus Eupator Rex Syriæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11490

1 XXXIII. Interea Antiochus, quem in Persidem profectum supra memoravimus, ¹ oppidum Elymum, regionis illius opulentissimum, ² fanumque ibi situm, multo auro refertum, diripere conatus, confluyente undique ad defensionem loci multitudine, fugatus: insuper nuncium accepit, ² res ³ vel à Lyfia, vel à Lyfimacho, improspere gestas. Ita ex ³ mœrore animi, corporis morbo incubuit. Sed cum internis doloribus angeretur, reminiscens malorum, quibus populum Dei vexaverat, merito sibi illa accidisse confitebatur. ⁴ Deinde ⁴ post paucos dies moritur, cum regnasset annos ⁵ undecim. *Antiocho* filio regnum reliquit, ⁵ cui *Eupator* nomen fuit.

XXXIV. Ea

secunda cum finitimis gentibus fecisse, quæ deinceps quinto capite explicantur.

1 *Oppidum Elymum.*] Elymaidem, 1. Machab. vi. 1. Elymada. Josephus xi. 1. 23. Persopolim, 1. Machab. ix. 2. Cæterum Elymus esse videtur, quæ in libris Canonicis Elam vocatur. *Idem.*

2 *Fanumque ibi situm.*] Fanum Veneris, Appianus. Diana, Joseph. xi. 13. Verba Appiani sunt, τὸ τῆς Ἐλυμίας Ἀφροδίτης ἱερὸν ἐστὶν ἄλυσον, καὶ φθίνων ἐπελάττει, παιδίον ἀναετὲς ἀσπιπὼν Ἀντιόχου. Eὐπείτορα. Hieronym. commentario in Danielem ex Polybio & Diodoro refert, Antiochum, cum templum Dianæ in Elymaide spoliare conaretur, oppressum à custodibus templi & vicinis gentibus, quibusdam phantasiis in amentiam versum, morbo interivisse in Tabes oppido Persidis. Justinus lib. 32. *Interea in Syria rex Antiochus, cum gravi tributo pacis à Romanis victus oneratusque esset, seu inopia pecuniæ compulsus, seu avaritia sollicitatus, qua sperabat se, sub specie tributariæ necessitatis, excusatus sacrilegia commissurum, adhibito exercitu, nocte templum Didymæi Fovis aggrederetur. Quæ re prodita, concursu incolarum, cum omni militia, interficitur. Quæ conciliabis, si hos loqui dixeris de Antiocho magno aut Sidete, & illos de Antiocho Epiphane: Magnus enim &*

Sidetes perierunt in Perside: Epiphanes fugatus, ex mœrore animi, corporis morbo incubuit. *Drus.*

3 *Vel à Lyfimacho.*] Qui iste Lyfimachus? An qui Menelao successit in pontificatu. Sigonius legit, *res à Lyfia improspere gestas*. Reliqua superare arbitrat à glossemate. *Idem.*

4 *Post paucos dies moritur.*] Tabes, relicto novenni filio Antiocho Eupatore. Appian. Syriac. Alia de morte ejus opinioniones paulo ante ex Hieronymo relatæ sunt. Quod locum spectat, dissentiant itidem authores. Appianus in Elymaicis. Hieronymus in *Tabes oppido Persidis*. Author 11. Macc. ix. 3. in montibus Media & Persidis juxta Ecbatanam. Hinc aliqui colligunt errorem ab eo commissum. Quod tamen ita excusari potest, si Tabes urbem eam dicamus quæ hodie Tabs Kileki appellatur, sita in Kilan, id est, Media, qua montibus Tauri jungitur.

5 *Cui Eupator nomen erat.*] Sic appellatus fuit à Syris, propter patris virtutem. Appianus. A Lyfia educatore 1 Mach. vi. 17. Eupator autem potius erat cognomen, quam nomen proprium. Aut mutatum ei fuit nomen in regno, more apud veteres tralatitio. Hunc juniorem Antiochum appellat Eusebius. *Drus.* Sic *Ὀπάσεια* vocatur generosa filia.

XXXIV. ¹ Ea tempestate ² Judas, Syros in arce positos ¹ obsidebat. Qui cum ³ fame atque inopia afficerentur, missis ad regem nunciis, præsidium implorant. Ita Eupator, ⁴ cum ² centum millibus, & equitum viginti millibus, suis subsidio venit: præeuntibus aciem, cum ingenti terrore, ⁵ elephantis. Tum Judas, laxata obsidione, regi obviam tendit, ³ primoque ⁶ prælio Syros fundit. ⁷ Rex petit pacem: ⁸ quia ⁴ infido ingenio male usus, perfidiam consecuta ultio. Nam ⁹ Deme- ⁵ trius

filia. Et *Ὀπάειδαι* dicti à Theseo nobiles Atheniensium. *Plut.* in Theseo, atque patricios idem sic vocat in *Publicola*.

¹ *Ea tempestate.*] Anno post obitum Antiochi Epiphaniis, qui Græcorum erat et.

² *Judas Syros in arce positos obsidebat.*] Causa obsidionis excursiones eorum perpetuat. Vide *Joseph.* xli, 14.

³ *Fame atque inopia*] *Καί τινος δάσους μηχανήματα καὶ χρωμαίαι ἐγείρας φιλοπίας ἀεθσεύει τῆ δ' ἀκρας αἰρέσει. Joseph.*

⁴ *Cum centum millibus.*] Videtur legendum, cum peditum centum millibus. *Drus.*

⁵ *Elephantis.*] Triginta duobus *Machabæorum* c. vi. v. l. 30. *Josephus* lib. xli. cap. 4. Octoginta. *Historia Ebraica.* Fuerunt Indici, qui Libycos longe superant, teste *Livio* xxxvii. Præliandi cum elephantis mos, accurate *Macc.* c. vi. describitur. Summa est: pro xxxii. elephantis depugnasse xxxii. millia peditum, xvi. millia equitum. *Vegetius* III, 24. *Elephanti in præliis magnitudine corporum, barritus horrore, formæ ipsius novitate, homines equisque conturbant. Hoc contra Romanum exercitum primus in Lucania Pyrrhus Rex eduxit. Postea Hannibal in Africa, Rex Antiochus in Oriente, Jugurtha in Numidia, copiosos habuerunt: adversus quos diversa excogitata sunt armorum genera. Fuisse Indicos etiam hinc patet, quia singuli in ligneis turribus xxi. propugnatores habuerunt: cum Africani vix sex vel septem portent.*

Gesnerus & Aldrovandus, ex Livio, Plinio, Solino.

⁶ *Prælio Syros fundit.*] Contra sentitis, qui lemmata in *Josephum* composuit. Nam victum ab Antiocho Judam tradit, & in templo obsessum. Verba sunt: *Ὡς Ἀντίοχος ὁ δ'ὐπίταρος ἰεραδαίης νικήσας ἐπολιόραξ ἰεδαίων, εἰς τὸ ἱερόν ἐκκλείσας.* Ex textu & *Machabæorum* & *Josephi* certum est, capta à Syris Bethsura, exercitum Hierosolyma venisse, & Judam ibi obsessum. Igitur male *Sulpicius* victoriam Judæ attribuit, quæ nulla fuit. *Horn.*

⁷ *Rex petit pacem.*] *Καὶ πέμψας ὁ βασιλεὺς ἀπὸς τ' ἰεδαίων, καὶ τὰς αὐτῶν πολιορκήσας, εἰρήνῃ τε ἐπιπέλασεν καὶ συσχωρεῖν τοῖς πατρώοις νόμοις χρωμαίους ἐβώ. Joseph.* Causa fuit adventus *Demetrii*, ut in sequentibus refertur.

⁸ *Quia infido ingenio male usus.*] Legendum opinor, quia pro quia, ut pax subintelligatur. *Qua pace*, inquit, *infido ingenio male usus est perfidiam consecuta ultio.* Constat enim verbum substantivum (est) in hac historia desiderari. *Drus.*

⁹ *Demetrius.*] *Appianus* in *Syriacis* hunc *Demetrium* ait fuisse *Σελδὺκος γαβρόν, Ἀντόχου ἢ Ἐπιφανῆς ἀδελφεόν. ἰωνὸν ἢ Ἐμεγάλου Ἀντόχου, ἀνεψιον ὄντα τῶδε τῶ παιδῶ.* Non ergo patuus erat Antiochi Eupatoris, ut *Justinus* lib. xxxiv. scriptum reliquit: sed patruelis, ut recte *Appianus* eum appellat. Erant enim duorum fratrum filii. Adito sis ad locum illum *Appiani* & ad